

Для вирішення проблем, які виявлені під час опитування, потрібно (рис. 4):

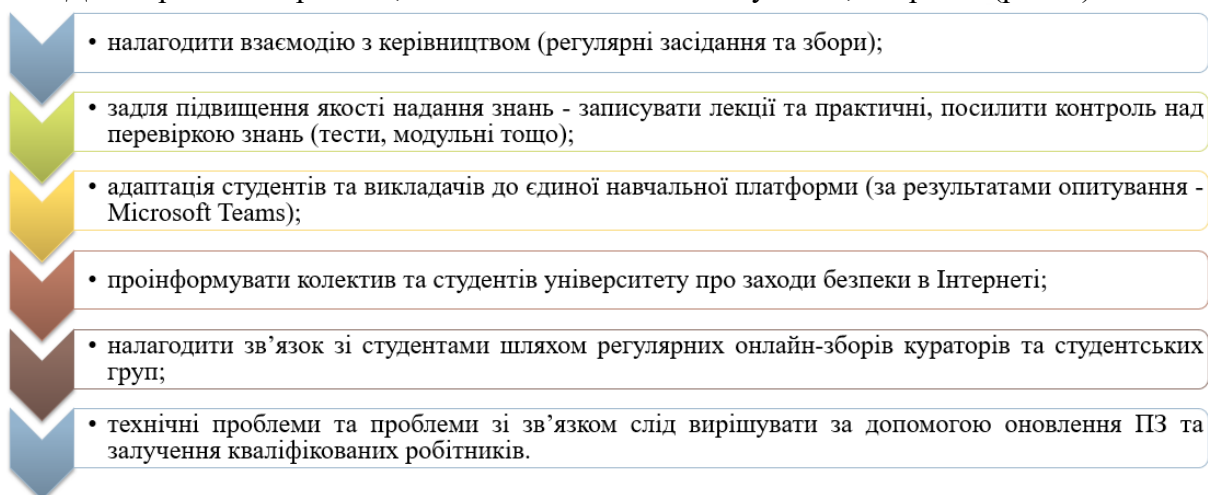
- 
- налагодити взаємодію з керівництвом (регулярні засідання та збори);
 - задля підвищення якості надання знань - записувати лекції та практичні, посилити контроль над перевіркою знань (тести, модульні тощо);
 - адаптація студентів та викладачів до єдиної навчальної платформи (за результатами опитування - Microsoft Teams);
 - проінформувати колектив та студентів університету про заходи безпеки в Інтернеті;
 - налагодити зв'язок зі студентами шляхом регулярних онлайн-зборів кураторів та студентських груп;
 - технічні проблеми та проблеми зі зв'язком слід вирішувати за допомогою оновлення ПЗ та залучення кваліфікованих робітників.

Рис. 4. Рекомендації щодо здійснення дистанційного навчання у ДонНУ імені Василя Стуса

Література

1. Дистанційне навчання: за і проти URL: <https://learning.ua/blog/201810/dystantsiine-navchannia-za-i-protu/> (дата звернення 23.03.21).
2. Посилання на форму URL: <https://forms.gle/6CpaMXfWFBtFutSa6>, (дата звернення 12.03.21).

УДК 378.147.091.33:801]:373.5.091.26

ЩОДО ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ ФІЛОЛОГІЧНИХ ДИСЦИПЛІН ДО ОЦІНЮВАННЯ КОМУНІКАТИВНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ УЧНІВ СТАРШОЇ ШКОЛИ ЗАСОБАМИ ТЕСТОВИХ ТЕХНОЛОГІЙ

І. М. Зарішняк, В. В. Синявський

Практика педагогічного оцінювання доводить, що на сьогодні тестові технології надають об'єктивну інформацію про рівень навчальних досягнень учнів, особливо при оцінюванні комунікативної компетентності старшокласників, зокрема в умовах підготовки до зовнішнього незалежного оцінювання.

Актуальність наукового дослідження професійної підготовки майбутніх учителів-філологів до оцінювання комунікативної компетентності учнів старших класів засобами тестових технологій окреслено з огляду на необхідність розв'язання сукупності протиріч між:

а) соціальним замовленням суспільства на готовність майбутніх учителів філологічних дисциплін до оцінювання комунікативної компетентності засобами тестових технологій та недостатньою готовністю до цього випускників педагогічних закладів вищої освіти;

б) між очікуванням щодо підготовки майбутніх учителів-філологів до оцінювання комунікативної компетентності засобами тестових технологій та недостатнім рівнем практичної підготовки оволодіння навичками роботи з тестовими технологіями;

в) між потребами та реальним рівнем навчально-методичного забезпечення в контексті підготовки майбутніх учителів початкових класів до оцінювання комунікативної компетентності старшокласників засобами тестових технологій.

Аналіз науково-педагогічної літератури щодо проблеми професійної підготовки майбутніх учителів філологічних дисциплін у педагогічній теорії показав виявлені принципові протиріччя, що пов'язані із змінами освітніх підходів. Цього вдалося досягти за допомогою ретроспективного аналізу історичних періодів підготовки вчителів-філологів. Історіографічний огляд дозволив виокремити п'ять періодів і визначити, що в ХХІ ст. в умовах реформування освіти відбувся перегляд підходів до професійної підготовки учителів. Було подано загальну характеристику інноваційних тенденцій у зарубіжній філологічній освіті, що дозволило дійти висновку, що Україну із іншими країнами об'єднує проблема підготовки творчого вчителя-професіонала, готового працювати в демократичному суспільстві.

На основі аналізу охарактеризовано базові поняття дослідження, а саме: «професійна підготовка», «готовність», «компетентність», «компетенція», «комунікативна компетентність», «технологія тестового контролю», «педагогічний тест», «підготовка майбутніх учителів-філологів до оцінювання комунікативної компетентності засобами тестових технологій».

Зокрема, в умовах компетентнісного підходу до навчання нами проаналізовано визначення поняття «компетентність», яке ми розрізняємо від «компетенції». Ми дійшли висновку, що варто розглядати «компетентність» як сукупність особистих якостей учня (ціннісних установок, знань, умінь, навичок, здібностей), які сформовано через життєвий діяльнісний досвід у конкретній соціальній чи особистісній сфері, тоді як компетенція – це лише задана вимога до підготовки особистості. У структурі комунікативної компетентності майбутнього учителя-філолога розглядаємо гностичний, конативний та емоційний компоненти. З'ясовано, що основними компонентами комунікативної компетентності старшокласників є читацька грамотність, писемна грамотність, лексико-граматичні вміння, мовленнєва грамотність, мотиваційно-цільова настанова (О. Ляшенко, Ю. Жук).

На підставі уточнення базових понять дослідження сформульовано трактування категорії «готовність майбутнього вчителя філологічних дисциплін до оцінювання комунікативної компетентності старшокласників засобами тестових технологій», яке розглядається нами як фахове структурне утворення, що представляє собою систему набуття психолого-педагогічних, методичних, професійних та знань, умінь та навичок контролю й організації оцінювальної діяльності учнів старшої школи, що формується на основі розуміння мотивів та потреб учнів у конкретній навчальній діяльності й безпосередньо залежить від поєднання необхідних педагогічних умов для професійного становлення вчителя філологічного профілю щодо здійснення професійно-педагогічної діяльності.

Тож теоретичний пошук й аналіз наукової літератури дозволив встановити, що професійна підготовка вчителя-філолога закладу загальної середньої освіти – це процес оволодіння особистістю життєво необхідними компетенціями, знаннями і вміннями для успішного здійснення професійної діяльності в майбутньому. Ми з'ясували, що основною причиною неякісної підготовки майбутніх учителів-філологів до оцінювання комунікативної компетентності учнів засобами тестових технологій є відсутність методологічного й методичного інструментарію такої підготовки.